

BCC PROPONUJE

dotyczy: projektu ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw

Projekt nowelizacji ustawy o PPP wymaga dopracowania w Parlamencie

Niebawem w Parlamencie powinien być procedowany *projekt ustawy o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw*, który Rada Ministrów przyjęła w styczniu. Business Centre Club proponuje dopracowanie projektu, szczególnie w zakresie uwzględniającym potrzebę ochrony bezpieczeństwa i pewności obrotu oraz praw i interesów wszystkich zainteresowanych podmiotów publicznych i prywatnych. Zakres ustawy nowelizującej powinien zostać ponownie zweryfikowany przed jej uchwaleniem pod kątem jednolitości przedmiotu regulacji.

Główne zalety projektu stanowią: rozszerzenie dopuszczalnych form współpracy w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego o spółki i spółki celowe, ograniczenie stosowania dotychczasowego kryterium najniższego wynagrodzenia partnera prywatnego przy wyborze ofert oraz umożliwienie szerszego stosowania regulacji ustawy prawo zamówień publicznych.

Główne wady projektu to nadmierne usztywnienie zasad wykonywania partnerstwa publiczno-prywatnego oraz obciążenie partnera prywatnego większą liczbą ryzyk związanych z realizacją wspólnych przedsięwzięć. Niewątpliwą wadą projektu jest również niejednorodność przedmiotu regulacji – w szczególności, przeprowadzenie reformy ustawy o drogach publicznych, niemającej związku z pozostałą częścią projektu.

Sam projekt stanowi krok w dobrym kierunku jeśli chodzi o rozwój i promocję partnerstwa publiczno-prywatnego, jednak dla pełnej realizacji tych celów wymaga dalszych prac. Nowelizacja ustawy powinna przyczynić się do zwiększenia popularności i powszechności stosowania formuły partnerstwa publiczno-prywatnego przy realizacji zadań publicznych, co jest dużą wartością.

Szczegółowe uwagi BCC:

1. Procedura wyboru partnera prywatnego

1.1 Projekt zmiany art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym¹

Z aprobatą należy odnieść się do projektowanej zmiany zezwalającej, zgodnie z uzasadnieniem, na stosowanie ustawy Prawo zamówień publicznych² (PZP) również wobec umów koncesji na roboty budowlane lub usługi w rozumieniu ustawy o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi³ (UKRB). Projektodawcy trafnie zwrócili uwagę na znaczące utrudnienie jakim była konieczność uprzedniego ustalenia, na etapie wyboru partnera prywatnego, czy docelowa umowa będzie podlegała regulacji PZP czy UKRB. **Projektowana zmiana może stanowić skuteczne narzędzie poprawy sytuacji w tym zakresie poprzez wyraźne umożliwienie stosowania bardziej rygorystycznej regulacji PZP we wszystkich przypadkach.** Zmiana ta niesie ze sobą jednak również zagrożenie, polegające na potencjalnym stosowaniu przez organy administracji rygorów PZP również w przypadkach, w których umowa ewidentnie podlegałaby regulacji UKRB. Potrzebne wydaje się zatem doprecyzowanie tej regulacji, celem minimalizacji tego ryzyka, polegające na określeniu minimalnych przesłanek uzasadniających stosowanie PZP.

1.2 Kryteria oceny ofert – art. 6 PPP

Z aprobatą należy odnieść się do projektowanej zmiany art. 6 PPP. Zgodnie z uzasadnieniem, celem projektodawcy było **ograniczenie stosowania wyłącznie kryterium najniższego wynagrodzenia partnera prywatnego a umożliwienie stosowania innych kryteriów**, w szczególności kosztu przedsięwzięcia ponoszonego przez podmiot publiczny oraz innych kryteriów. Szczególnie pozytywnie należy przy tym ocenić zmianę polegającą na przeniesieniu dotychczasowych obligatoryjnych kryteriów oceny do katalogu kryteriów fakultatywnych. Z jednej strony, umożliwi to dokonywanie bardziej elastycznej oceny przez organy z zastosowaniem różnych, nieenumeratywnie wyliczonych w przepisie kryteriów. Z drugiej, zwiększy to prawdopodobieństwo wyboru rzeczywiście najkorzystniejszej oferty partnera prywatnego.

1.3 Zawarcie umowy przez spółkę-córkę partnera prywatnego – art. 2 i art. 7a PPP

Ze szczególną aprobatą należy odnieść się do projektowanego dodania art. 7a do PPP i związanej z tym zmiany art. 2 PPP. Projektodawca trafnie wskazał w uzasadnieniu konieczność aktualizacji przepisów PPP w zakresie praktyki stosowanej w obrocie prywatnym polegającej na korzystaniu z podmiotów celowych dla realizacji określonych inwestycji. Nowy art. 7a ma w teorii umożliwić wykorzystanie tej konstrukcji również w stosunkach uregulowanych w PPP. Problematiczne jednak może okazać się w praktyce sformułowanie „podmiot publiczny może wyrazić zgodę”, w szczególności wobec braku określenia przesłanek wyrażenia bądź odmowy wyrażenia tej zgody. Istnieje w związku z tym zagrożenie niestosowania nowej regulacji w praktyce wobec potencjalnego sprzeciwu

¹Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. (t.j. Dz. U. z 2017 r. Poz. 1834), dalej jako: PPP.

² Ustawa z dnia 29 stycznia 2014 r. (t.j. Dz. U. z 2017 r. Poz. 1579 z późn. zm.), dalej jako: PZP.

³ Ustawa z dnia 21 października 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. Poz. 1920 z późn. zm.), dalej jako: UKRB.

organów publicznych, który nie będzie musiał być w żaden sposób uzasadniony. Rozwiązaniem tego problemu mogłoby być dodanie do nowego przepisu dodatkowej jednostki redakcyjnej zawierającego przesłanki odmowy dopuszczenia prywatnego podmiotu celowego.

2. Partnerstwo publiczno-prywatne w formie spółki

2.1 Ograniczenie typów spółek PPP do spółek kapitałowych – art. 14 ust. 1 PPP

Z aprobatą należy odnieść się do samej rozbudowy i uelastycznienia w Projekcie możliwości wykorzystania formy prawnej spółki, której współnikami będą podmiot publiczny i podmioty prywatne. Jednakże, regulacja znowelizowanego art. 14 PPP wskazująca jako jedyne dopuszczalne formy takiej współpracy formę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej stanowi zbyt daleko posunięte ograniczenie. Projektodawca w uzasadnieniu wskazał jedynie, że te dwa typy spółek są praktykowane w sektorze publicznym oraz, że odpowiedzialność ich współników jest „lepiej dostosowana do złożonych relacji, jakie występują w ramach PPP”. Takie sformułowanie trudno uznać za wyczerpujące uzasadnienie odstąpienia od dotychczasowej regulacji w tym zakresie w szczególności z tego powodu, że nawet na gruncie obecnie obowiązujących przepisów odpowiedzialność podmiotu publicznego w ramach spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej byłaby ograniczona jako odpowiedzialność komandytariusza lub akcjonariusza. Projektowane ograniczenie ma zatem w opinii ZP BCC głównie na celu zapewnienie swoistej spójności z innymi przepisami o podmiotach publicznych i nie uwzględnia specyficznego charakteru relacji partnerstwa publiczno-prywatnego.

2.2 Partnerstwo publiczno-prywatne na bazie istniejącej spółki - art. 14 ust. 1a PPP

Co do zasady, należy z aprobatą odnieść się do dopuszczenia utworzenia partnerstwa publiczno-prywatnego na bazie istniejącej spółki podmiotu publicznego. Co do zasady korzystnym rozwiązaniem dla partnerów prywatnych jest projektowana możliwość objęcia udziałów lub akcji w istniejącej spółce podmiotu publicznego ze względu na mniejsze koszty takiej formy współpracy, niż działanie dwóch odrębnych podmiotów lub tworzenie nowego podmiotu. Jak jednak ZP BCC podnosiło we wcześniejszej opinii dotyczącej projektu nowelizacji PPP, projektowane rozwiązanie nie gwarantuje zachowania obowiązku stosowania przepisów o komercjalizacji. Co prawda, projekt przewiduje zmianę art. 12 ustawy o gospodarce komunalnej⁴, ale uzasadnione wydaje się doprecyzowanie w samej PPP obowiązku stosowania UGK, na przykład w formie dodatkowej jednostki redakcyjnej zawierającej odesłanie.

2.3 Odpowiedzialność podmiotów trzecich za udostępnienie zasobów zaoferowanych przez partnera prywatnego – Art. 14 ust. 4 PPP

Za akceptowalne zabezpieczenie interesów podmiotu publicznego można uznać proponowaną regulację art. 14 ust. 4 PPP, zgodnie z którą, podmiot, który był zobowiązany

udostępnić partnerowi prywatnemu wstępującemu do spółki z podmiotem publicznym zasoby będzie ponosił odpowiedzialność na analogicznych zasadach, jak podmioty zobowiązane do udostępnienia zasobów prywatnemu podmiotowi celowemu.

2.4 Czasowy charakter spółki i uczestnictwa partnera prywatnego w spółce – art. 14a i 14b PPP

Jakkolwiek można uznać za uzasadnione stanowisko projektodawcy dotyczące konieczności ograniczenia czasowego udziału podmiotu prywatnego w spółce z podmiotem publicznym, o tyle w proponowanej regulacji zdecydowanie brakuje mechanizmu dopuszczającego zmianę czasu trwania spółki oraz przedłużenia możliwości uczestnictwa partnera prywatnego. Dodanie takiej regulacji jest szczególnie uzasadnione zwłaszcza w świetle możliwości wystąpienia niezawinionych przez żadnego z partnerów opóźnień w realizacji wspólnej inwestycji. Ryzyko to jest tym większe im większa i bardziej złożona jest inwestycja objęta partnerstwem. Mając na uwadze, że partnerstwo w formie spółki z udziałem partnera prywatnego i podmiotu publicznego w założeniu ma polegać na ścisłej współpracy koniecznej w ramach wspólnie realizowanego złożonego przedsięwzięcia, postulat wyraźnego dopuszczenia możliwości przedłużenia czasu trwania spółki jest szczególnie uzasadniony. Wskazane przez projektodawcę uzasadnienie konieczności istnienia spółki przez cały okres trwania partnerstwa tym bardziej uprawnia do wyprowadzenia wniosku, że nietrafne sformułowanie przepisu wynika z niedopatrzeń, a nie rzeczywistej woli projektodawcy narzucenia spółce sztywnego terminu na wykonanie inwestycji i rozwiązanie.

2.5 Podejmowanie kluczowych decyzji przez spółkę - Art. 15 PPP

Krytycznie należy odnieść się do proponowanego rozszerzenia katalogu spraw, w których wymagana będzie zgoda wszystkich współników lub akcjonariuszy spółki partnera prywatnego z podmiotem publicznym, w ramach której wykonywane będzie partnerstwo publiczno-prywatne. O ile należy zgodzić się z rozszerzeniem stosowania tego wymogu na oba typy spółek (nowo-zawiązanej oraz spółki podmiotu publicznego do której przystępuje partner prywatny) w odniesieniu do zbycia lub obciążenia nieruchomości lub przedsiębiorstwa, o tyle rozszerzenie tego wymogu na czynności zawiazania innej spółki oraz objęcie lub nabycie udziałów lub akcji innej spółki stanowi zbyt ostre obostrzenie. W praktyce bowiem, wbrew tezie zawartym w uzasadnieniu projektu, stosunkowo częstym zjawiskiem jest powoływanie pomniejszych spółek celowych w ramach prowadzonej inwestycji lub wstępowanie w charakterze współnika lub akcjonariusza do innych spółek. Konieczność uzyskania w takim przypadku zgody podmiotu publicznego, który z założenia związany jest bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa administracyjnego chociażby w zakresie finansów publicznych, może skutecznie uniemożliwić podejmowanie takich działań przez spółkę. W konsekwencji takich obostrzeń, prawidłowa i terminowa realizacja inwestycji objętej partnerstwem może być utrudniona. Bardziej elastycznym i praktycznym rozwiązaniem byłoby w tym przypadku, zamiast wymogu uzyskania zgody wszystkich współników lub akcjonariuszy, przyznanie podmiotowi publicznemu kompetencji do złożenia w określonym ustawowo terminie sprzeciwu wobec czynności spółki w tym zakresie. Uzasadnione byłoby wtedy również określenie w ustawie przesłanek złożenia takiego sprzeciwu by uniknąć dowolności działania podmiotów publicznych w takich sprawach i zapewnić pewność oraz bezpieczeństwo obrotu.

3. Wykonywanie umowy o partnerstwie publiczno-privatnym

3.1 Zmiany umowy partnerstwa publiczno-privatnego – art. 13 PPP

Z aprobatą należy odnieść się do proponowanego uchylecia art. 13 PPP, przewidującego ograniczenia w dokonywaniu zmian umów pomiędzy podmiotem publicznym a partnerem prywatnym. Projektodawca trafnie zwrócił uwagę w uzasadnieniu na zmienność okoliczności w trakcie wykonywania umowy, która może skutkować potrzebą dokonania modyfikacji zawartej umowy. W związku z powyższym, mając na uwadze aktualne brzmienie przepisów PZP oraz UKRB, uchylecie art. 13 PPP należy uznać za prawidłowe.

3.2 Odpowiedzialność za wykonanie umowy i wniesienie zabezpieczenia należytego wykonania umowy - art. 7 ust. 4 PPP

Częściowo z aprobatą, a częściowo krytycznie należy odnieść się do projektu zmiany art. 7 ust. 4 PPP polegającej na wyłączeniu stosowania art. 150 i 151 PZP w odniesieniu do umów partnerstwa publiczno-privatnego. Z jednej bowiem strony, wyłączenie to umożliwi potencjalnie bardziej elastyczne sformułowanie umowy w zakresie zabezpieczeń jej wykonania odpowiadające jej charakterowi – często umowy wieloletniej o zmiennym w czasie charakterze świadczeń partnera prywatnego. Z drugiej strony, wobec braku ograniczeń, w praktyce może wystąpić ryzyko żądania nadmiernych zabezpieczeń przez podmiot publiczny, nieproporcjonalnych do rzeczywistych zagrożeń oraz znacznie przekraczających dotychczasowe limity określone w PZP. Celem uniknięcia tego zagrożenia, wydaje się uzasadnione dodanie do art. 7 PPP kolejnej jednostki redakcyjnej, w której przewidziane zostaną ograniczenia w możliwościach żądania zabezpieczeń przez podmiot publiczny. W szczególności bowiem, skoro jak wskazuje w uzasadnieniu projektodawca „[...] niedostosowanie przepisu PZP do specyfiki PPP wynika nie tyle z pułapu procentowego zabezpieczenia, co z faktu, że przepis PZP odnosi go do całkowitej wartości umowy”, uzasadnione wydaje się wprowadzenie w PPP górnego limitu zabezpieczenia na poziomie obecnego limitu z PZP z pozostawieniem swobody stronom umowy w pozostałym zakresie.

3.3 Ochrona podwykonawców – art. 7b PPP

Krytycznie należy odnieść się do zawartej w Projekcie zmiany dotyczącej dodania art. 7b do PPP. Przepis ten przewiduje umowne wyłączenie solidarnej odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawców w odniesieniu do podmiotu publicznego. Rozwiązanie takie z jednej strony, jak wskazywano we wcześniejszej opinii BCC, stanowi zbyt radykalny środek ochrony podmiotu publicznego, naruszający interes partnera prywatnego oraz podwykonawców. Z drugiej strony, rozwiązanie to może być trudne do implementacji w praktyce, w szczególności w przypadku wykonywania partnerstwa w formie spółki, której współnikami lub akcjonariuszami są partner prywatny i podmiot publiczny. Zasady równości praw współników lub akcjonariuszy w ramach tej samej spółki oraz szczególne regulacje dotyczące ich odpowiedzialności za zobowiązania spółki, a także nieunikniona, faktyczna, ekonomiczna odpowiedzialność wszystkich współników lub akcjonariuszy w zakresie ewentualnego zysku lub straty mogą bowiem stać w sprzeczności z proponowanym wyłączeniem odpowiedzialności. Należy ponadto zwrócić uwagę, że projektowany art. 7b ust. 2 PPP może skutkować pokrzywdzeniem podwykonawców na skutek wyłączenia nie

tylko solidarnej odpowiedzialności podmiotu publicznego ale również jego samodzielnej odpowiedzialności jako rzeczywistego inwestora. Przeniesienie odpowiedzialności na partnera prywatnego w tym zakresie, mając na uwadze potencjalnie ograniczony wpływ na ich powstanie i wykonywanie, nie tylko narusza jego uzasadnione interesy ale nie stanowi przy tym wystarczającego zabezpieczenia interesów podwykonawców.

Oprócz tego należy zwrócić uwagę, że ze względu na brak ograniczeń w proponowanym przepisie oraz uchylenie art. 133 PPP, potencjalnie możliwe będzie naruszenie praw i interesów podwykonawców w drodze zmiany umowy pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym w przedmiocie wyłączenia odpowiedzialności.

Z analogicznych powodów jak wskazane wyżej, ze względu na potencjalne zagrożenie praw i interesów partnera prywatnego, należy krytycznie ocenić związaną z nowelizacją art. 7b PPP nowelizację polegającą na dodaniu art. 778² Kodeksu postępowania cywilnego⁵.

3.4 Prawo interwencji podmiotu finansującego – art. 10a PPP

Zdecydowanie krytycznie należy odnieść się do proponowanego dodania art. 10a PPP, przewidującego możliwość przeniesienia całości praw i obowiązków partnera prywatnego na podmiot finansujący przedsięwzięcie na mocy umowy pomiędzy tym podmiotem a podmiotem publicznym, bez udziału partnera prywatnego. Rozwiązanie takie istotnie przypomina umowę cesji z ogólnego prawa cywilnego, jednak w tym przypadku miałyby następować bez udziału dotychczasowego podmiotu praw i obowiązków. Taka regulacja może skutkować rażącym naruszeniem interesów oraz praw partnera prywatnego wynikających z umowy pomiędzy nim a podmiotem publicznym. W szczególności, sformułowanie „*poważnego zagrożenia realizacji przedsięwzięcia*” jest zbyt nieostre by mogło stanowić prawidłową podstawę do skorzystania z tak ostrego środka ochrony praw podmiotu finansującego i podmiotu publicznego. Brak precyzyjnych przesłanek takiego przeniesienia praw może potencjalnie zagrażać dyskrecjonalnym i dowolnym stosowaniem tego środka wobec partnerów prywatnych w przypadkach gdy „poważne zagrożenie” wynika z okoliczności za które nie ponoszą oni winy ani odpowiedzialności.

Niewystarczającym zabezpieczeniem jest przy tym nałożenie na podmiot publiczny obowiązku informowania w ogłoszeniu o zamówieniu, specyfikacji istotnych warunków zamówienia, dokumentach koncesji lub innych dokumentach postępowania o takiej możliwości przekazania oraz jej warunkach. Z jednej strony, wobec braku sztywnych ustawowych przesłanek takiego przekazania, potencjalnie podmioty publiczne będą mogły „na wszelki wypadek” umieszczać odpowiednio ogólne klauzule w dokumentach celem zapewnienia sobie tego prawa. Z drugiej strony, wobec tak znaczącego ryzyka dla partnera prywatnego, zawarcie takiej informacji w dokumentach może stanowić istotny czynnik „zniechęcający” do wstępowania w stosunek partnerstwa publiczno-prywatnego przez partnerów prywatnych. W tym kontekście, dodanie tego przepisu stoi w sprzeczności z deklarowanym w uzasadnieniu celem Projektu – zwiększeniem zainteresowania i rozpowszechnieniem korzystania z formy partnerstwa w obrocie.

3.5 Przekazanie składnika majątkowego po zakończeniu partnerstwa – art. 9 ust. 4 i art. 11 PPP

Pozytywnie należy odnieść się do proponowanej zmiany art. 9 i art. 11 PPP. Zgodnie z przedstawionym przez projektodawcę uzasadnieniem, dotychczasowa regulacja nie była w pełni jednoznaczna i wymagała doprecyzowania. Proponowana nowelizacja prawidłowo i w jasny sposób przedstawia intencję ustawodawcy w tym zakresie i eliminuje dotychczasowe problemy interpretacyjne.

4. Zadania organu właściwego w sprawach partnerstwa publiczno- prywatnego

Co do zasady należy z aprobatą odnieść się do doprecyzowania i rozbudowania kompetencji ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w zakresie partnerstwa publiczno- prywatnego oraz przeniesienia ich do osobnego rozdziału. Co do zasady należy również z aprobatą odnieść się do dodania fakultatywnej możliwości uzyskania opinii ministra w zakresie regulowanym PPP oraz prawidłowe ograniczenie w tym zakresie obowiązków z ustaw szczególnych zmienianych ustawą. Należy jednak zwrócić uwagę, że proponowana regulacja niesie ze sobą również zagrożenie w postaci wydłużenia postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego w przypadku ubiegania się o opinię ministra (co w praktyce podmioty publiczne mogą robić „z ostrożności”), spowodowane koniecznością zwrócenia się do ministra z odpowiednim wnioskiem i rozpatrzenia go przed wydaniem zasadniczej, merytorycznej opinii. Z tym jednak zastrzeżeniem, proponowaną regulację należy ocenić pozytywnie.

5. Inne zmiany w ustawie PPP

Co do zasady pozytywnie należy ocenić proponowane zmiany art. 1, art. 2 i art. 7 PPP jako zmierzające do zwiększenia przejrzystości i jednoznaczności regulacji ustawy oraz zapewnienia jej spójności z przepisami innych ustaw oraz art. 2a i art. 2b PPP jako mających na celu zwiększenie jakości dokumentacji postępowań w przedmiocie wyboru partnera prywatnego poprzez wprowadzenie obowiązku podmiotu publicznego dokonywania oceny efektywności przed wszczęciem postępowania.

Co do zasady negatywnie należy ocenić proponowaną zmianę art. 16 ust. 2 PPP polegającą na wydłużeniu do 3 miesięcy terminu skorzystania z prawa pierwokupu akcji lub udziałów w spółce, której współnikami lub akcjonariuszami są podmiot publiczny i partner prywatny. Nie kwestionując samej instytucji i jej uzasadnienia, w opinii ZP BCC, termin dotychczasowy termin 2 miesięcy był wystarczający, zapewniał bezpieczeństwo obrotu i uwzględniał jego dynamikę.

Zdecydowanie negatywnie należy odnieść się natomiast do proponowanej zmiany art. 18 PPP. Projektowana zmiana, według uzasadnienia Projektu, ma na celu umożliwienie wszczęcia procedury wyboru partnera publicznego przed uzyskaniem zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych na realizację przedsięwzięcia w formule partnerstwa z wykorzystaniem środków budżetowych w kwocie powyżej 100 milionów złotych. Mając na uwadze brak określonych w ustawie precyzyjnych przesłanek odmowy wyrażenia zgody przez ministra oraz praktyczną konieczność dokonania inwestycji przez partnera prywatnego na etapie ubiegania się o partnerstwo (na przykład przez poniesienie kosztów zawarcia umów przedwstępnych), możliwość unieważnienia postępowania na tym

etapie może skutkować dla niego poniesieniem wymiernych strat. Niewystarczającym zabezpieczeniem jest obowiązek informacyjny podmiotu publicznego w ogłoszeniu lub dokumentacji o możliwości takiego unieważnienia. Informacja taka może jedynie skutkować „zniechęceniem” potencjalnych partnerów prywatnych do ubiegania się o wybór. Mając na uwadze konieczność ochrony interesów wybranego partnera prywatnego, które mogą zostać naruszone na skutek stwierdzenia nieważności wyboru wobec braku zgody właściwego ministra, uzasadniona jest zmiana projektowanej regulacji. Nie kwestionując potrzeby zachowania uprawnień ministra w przypadku wydatkowania ze środków publicznych kwot w określonej wysokości, należy uznać, że bezpieczeństwo obrotu i możliwość działania w zaufaniu do podmiotów publicznych są wartością wyższą niż możliwość wszczęcia postępowania przed uzyskaniem zgody. Mając powyższe na uwadze, w opinii ZP BCC, przepis art. 18 w proponowanym brzmieniu nie jest korzystnym rozwiązaniem.

6. Zmiany w innych ustawach

Co do zasady, zgodnie z uzasadnieniem Projektu, zmiany innych ustaw na mocy ustawy nowelizującej PPP, mają zapewnić spójność nowej regulacji z innymi aktami normatywnymi oraz pomóc w praktyce stosowania nowej regulacji. Zasadniczo, cele te są realizowane przez proponowane zmiany. Nie wszystkie jednak propozycje zmian zostały wystarczająco uzasadnione zarówno merytorycznie jak i w aspekcie objęcia ich jedną ustawą nowelizującą.

6.1. Ustawa o drogach publicznych

Należy zdecydowanie krytycznie ocenić przewidzianą w Projekcie zmianę ustawy o drogach publicznych. Zdaniem ZP BCC, nawet pomimo redakcyjnego pozostawienia projektu zmiany ustawy o ruchu drogowym w Projekcie, analiza jego postanowień wymagałaby odrębnej opinii. Ze względu zatem na zakres niniejszej opinii jako dotyczącej zasadniczo PPP, nie wdając się w merytoryczną analizę proponowanych zmian, należy zauważyć, że nie mają one faktycznie żadnego związku z głównym przedmiotem Projektu.

Wyrazem braku związku proponowanej nowelizacji z resztą Projektu jest również zupełnie odrębne uzasadnienie tej części ustawy nowelizującej, które w żaden sposób nie odwołuje się do celów i przyczyn zmian przepisów, określonych w pozostałej części uzasadnienia. Mając na uwadze, że projektowana nowelizacja ustawy o drogach publicznych ma na celu w głównej mierze umożliwić zwiększenie opłat za parkowanie w miastach, przeprowadzenie jej w ramach niezwiązanej z nią przedmiotowo nowelizacji PPP wydaje się nieuzasadnione. W opinii ZP BCC, tak znacząca nowelizacja powinna zostać wyłączona do osobnej ustawy nowelizującej, a w związku z tym, pozostawienie jej w Projekcie należy ocenić jako nieprawidłowe.

Kontakt:

dr Łukasz Bernatowicz

ekspert BCC ds. infrastruktury, prawa budowlanego i zamówień publicznych
członek Rady Dialogu Społecznego, członek Rady Zamówień Publicznych
tel. 502 066 619

e-mail: lukasz.bernatowicz@bcc.org.pl

Emil Muciński
rzecznik, Instytut Interwencji Gospodarczych BCC
tel. 602 571 395, 22 58 26 113
e-mail: emil.mucinski@bcc.org.pl; instytut@bcc.org.pl

Business Centre Club istnieje od 1991 roku. Jest prestiżowym Klubem przedsiębiorców i największą w kraju, ustawową organizacją indywidualnych pracodawców. Grupa BCC składa się z Klubu BCC, Związku Pracodawców BCC i Studenckiego Forum BCC. Członkowie BCC zatrudniają ponad 400 tys. pracowników, obroty firm sięgają 20 miliardów złotych. Wśród członków BCC znajdują się największe korporacje krajowe i zagraniczne. Członkami Klubu są także uczelnie wyższe, wydawnictwa, szpitale, prawnicy, dziennikarze, naukowcy, lekarze, wojskowi i studenci. BCC prowadzi działania w blisko 250 miastach i 23 lożach regionalnych na terenie całej Polski. Koncentruje się na działaniach na rzecz rozwoju gospodarki i pomocy przedsiębiorcom. BCC jest członkiem Rady Dialogu Społecznego. Koordynatorem wszystkich działań BCC jest Marek Goliszewski. Kontakty prasowe: <http://www.bcc.org.pl/Eksperci.244.0.html>
Więcej: <http://www.bcc.org.pl> oraz: <http://www.facebook.com/pages/Business-Centre-Club/301754142096>